

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 26 มิ.ย. 68

สื่อออนไลน์

- DSI นำทีมตรวจสอบที่ดิน ปลุกทุเรียน 2,000 ไร่ หลังมีผู้ร้องเรียนอ้างว่าได้รับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนใกล้เคียง (NBT 25 มิ.ย. 68) <https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/1222518/?bid=1>
- เครือข่ายป.ป.ช.ภาคประชาสังคมร้อยเอ็ดถอดบทเรียนสรุปผล10ประเด็นเพื่อนำไปแก้ไขให้ประชาชนเกิดการต่อต้านการทุจริต (สยามรัฐ 25 มิ.ย. 68) <https://siamrath.co.th/n/631717>
- ทหารพราน 35 ร่วมกับหน่วยงานป่าไม้ตรวจยึดพื้นที่แผ้วถางป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ระมาด (สยามรัฐ 25 มิ.ย. 68) <https://siamrath.co.th/n/631668>
- เห็ด(ถอบ) ไฟป่า กับหมอกควันการเมืองเชิงโครงสร้าง และทางออก จากเวที ชม. (กรีนนิวส์ 25 มิ.ย. 68) <https://greennews.agency/?p=41379>
- ตรวจยึดไม้ลักลอบตัด เตรียมส่งนายทุน เขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่สุรินทร์ (เชียงใหม่นิวส์ 26 มิ.ย. 68) <https://www.chiangmainews.co.th/social/3693773/>



DSI นำทีมตรวจสอบที่ดิน ปลุกทุเรียน 2,000 ไร่ หลังมีผู้ร้องเรียนอ้างว่าได้รับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผู้คนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนใกล้เคียง

วันที่ 25 มิ.ย.68 ที่ห้องประชุม อบต.ตาดนาคะแมระ อ.เบตง จ.ยะลา นายเจตนา เหมมุน ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้เป็นประธานการประชุม กรณี มีชาวบ้าน ร้องเรียน ว่าได้รับผลกระทบจาก คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจทำสวนทุเรียน จำนวนกว่า 2,000 ไร่ และฉีดพ่นสารเคมีฟุ้งกระจาย ส่งผลกระทบต่อโรงเรียน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พื้นที่ ม.6 ต.ตาดนาคะแมระ อ.เบตง จ.ยะลา ยะลา อันอาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร โดยมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ทั้งทหาร ตชด. ตม. ป่าไม้ ที่ดิน อบต. และอีกหลายหน่วยงานเข้าร่วมประชุม พร้อมแบ่งงานและหน้าที่รับผิดชอบ เช่น เจ้าหน้าที่ป่าไม้ ตรวจสอบ ที่ดินว่ามีการบุกรุกป่าสงวนหรือไม่ เจ้าหน้าที่ทหาร ตชด.44 ใช้โดรนบินสำรวจ ตรวจสอบแนวเขตของพื้นที่ ดำรวจตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบคนงาน แรงงาน มีใบอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ทำการเก็บตัวอย่างน้ำ ตัวอย่างดิน ไปทำการตรวจพิสูจน์ว่ามีสารเคมีที่เป็นอันตรายหรืออาจมีสารปนเปื้อน ก่อนที่จะลงพื้นที่ร่วมกันตรวจสอบ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว อยู่ติดถนนสาย410 ยะลา-เบตง มีการปลุกทุเรียนอายุประมาณ 8-9 เดือน เป็นจำนวนมาก หลากหลายสายพันธุ์ ทั้งพันธุ์หมอนทอง ก้านยาว มูซังคิง โอวฉี

นอกจากที่เจ้าหน้าที่หน่วยต่างๆลงพื้นที่ตรวจสอบแล้ว นายเจตนา เหมมุน ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังเดินทางไปโรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ เพื่อรับฟัง พบปะ พูดคุย กับผู้อำนวยการ คณะครู และชาวบ้านที่อ้างว่าได้รับผลกระทบ จากการปลุกทุเรียนของนายทุนกลุ่มนี้

นายเจตนา เหมมุน ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวว่ากรณีนี้ พ.ต.ต.ยุทธนา แพรดำ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มอบหมายให้ ตน และชุดปฏิบัติการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร่วมกับอีกหลายหน่วยงาน ลงพื้นที่ เพื่อพิสูจน์ทราบที่ตั้งของนิติบุคคล ที่ประกอบธุรกิจปลูกทุเรียน ในพื้นที่ ประมาณ 2,000 ไร่ ตามที่ได้มีหนังสือร้องเรียนจากชาวบ้าน ซึ่งยื่นร้องเรียนพร้อมรายชื่อผู้ได้รับผลกระทบถึง ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรมสอบสวนคดีพิเศษ จากการสืบสวนหาข่าว พบว่า บริษัทได้ทำการปลูกสวนทุเรียนประมาณ 200,000 ต้น บนเนื้อที่ดินประมาณ 20,000 ไร่ โดยได้ทำสัญญาเช่ากับ นายทุนในพื้นที่ เบื้องต้น เชื่อได้ว่าบริษัทฯ มีสินทรัพย์ตามงบแสดงฐานะการเงินรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป จึงขออนุมัติอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษทำการสืบสวนตามมาตรา 23/1 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษอนุมัติให้ทำการสืบสวนเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2568

ปัจจุบัน คณะพนักงานสืบสวน อยู่ระหว่างการสืบสวน และรวบรวมเอกสารจากหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้อง วันนี้ก็ได้ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ และเจ้าของที่ดินเป็นอย่างดี ส่วนผลการตรวจต่างๆ ทั้งในส่วนของที่ดิน และการตรวจหาสารเคมีว่าจะมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนอย่างไรบ้าง คาดว่าใช้เวลาประมาณ 1-2 เดือน ก็จะได้ข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาร้องเรียนของชาวบ้าน และจะทราบได้ว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

ด้าน นายสรารุช รักขกุล ผอ.โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ กล่าวว่า ตอนนี้อาจจะยังไม่มีผลกระทบ แต่ต่อไปในอนาคต มีความกังวล ว่าการใช้สารเคมี ของสวนทุเรียน หากใช้สารเคมีจำนวนมาก ก็จะส่งผลต่อนักเรียน ซึ่งเด็กๆในโรงเรียนส่วนใหญ่ก็จะเป็นเด็กเล็ก บริเวณนี้นอกจากมีโรงเรียนแล้ว ก็มีชุมชน สถานีอนามัย วัด ซึ่งเรื่องที่ชาวบ้านระแวกนี้กังวลมากที่สุด คือเรื่องของมลภาวะ และกลิ่นสารปนเปื้อนต่างๆ ทั้งตามแหล่งน้ำ ที่ดิน อย่างที่กักเก็บน้ำของโรงเรียน ก็อยู่ด้านบนเขาติดกับที่ดินที่ปลูกทุเรียนแปลงนี้

<https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/1222518/?bid=1>

เครือข่ายป.ป.ช.ภาคประชาสังคมร้อยเอ็ดถอดบทเรียนสรุป ผล10ประเด็นเพื่อนำไปแก้ไขให้ประชาชนเกิดการต่อต้านการทุจริต

แชร์ กด โหวต

© 25 มิถุนายน 2568 19:14 น. สยามรัฐออนไลน์ ข่าวทั่วไป



วันที่ 25 มิ.ย. 2568 ผู้สื่อข่าวรายงาน ว่า ณ ห้องประชุมร้านกาแฟอะเมซอน บัมบัตท. บ้านหนองหญ้าม้า ต.ในเมือง อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด ดร.อุปกณ์ ดีเสมอ ประธานคณะกรรมการ เครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด ประชุมคณะกรรมการ 20 คน เพื่อสรุปการดำเนินงานในการติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกฯ จำนวน 350 คน จาก 20 อำเภอ จ.ร้อยเอ็ด หลังมีการอบรม ตามโครงการ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 20-21 มีนาคม 2568 ที่ผ่านมา แล้วนำข้อสรุปที่ได้เป็นแบบอย่างในการปรับปรุงการอบรม ติดตามผลสมาชิกฯในปีต่อไป และนำเสนอต่อกองทุน ป.ป.ช.ฯ

ทั้งนี้คณะกรรมการประชุมประกอบด้วย อาทิ ดร.อุปกณ์ ดีเสมอ ประธานฯ นายยงพันธ์ พันธุ์ดงยาง รองประธานฯ ดร.โกวิท อ่อนประทุม นายประดิษฐ์ ศรีประสิทธิ์ ดร.กัลยา อุดมฉาย นายวิทวัส บุญทา นายอภิจักร ภูสนาม ดร.ทักษิณ สิทธิศักดิ์ นายศรายุทธ อันทะไชย ดร.นวลอนงค์ ประทุมเนตร น.ส.ภัทราวรรณ ดีเสมอ ดร.คมกฤษ พวงศรีเคน นายสมนึก บุญศรี ดร.จิรวรรณ สิทธิศักดิ์ นายประเสริฐ แสนตลาด นายสุรจิตร สุทธิประภา นายประจักษ์ อาษาธง นายชัยรัตน์ เขตอนันต์ นายโอภาส ธรรมรักษา และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน เลขาฯ



โดย ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน เลขาฯ เครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า คณะกรรมการได้ดำเนินงานตามที่ได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุน ป.ป.ช. ประจำปีประมาณ พ.ศ. 2568 โครงการพัฒนาศักยภาพ เครือข่าย ป.ป.ช.ภาคประชาสังคมจังหวัดร้อยเอ็ด การดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ซึ่งมีวัตถุประสงค์โครงการ เพื่อพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่าย ให้มีองค์ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การเฝ้าระวัง สอดส่องดูแลและตรวจสอบการทุจริตขององค์กร หรือหน่วยงานในชุมชน,เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกเครือข่ายและประชาชนในชุมชนมีความตระหนัก และมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาและภัยจากการทุจริตเพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง

ด้าน ดร.อุปรณ์ ดีเสมอ ประธานคณะกรรมการ เครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า เป็นการประชุมคณะกรรมการเครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด หลังจากมีการประชุมสมาชิกเครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด 350 คน ทั้ง 20 อำเภอ ตามโครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายป.ป.ช. ภาคประชาสังคม จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 20-21 มีนาคม 2568 จากนั้นเป็นระยะการติดตามงาน ในการเฝ้าระวังปกป้องสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามที่ได้รับมอบหมายของ สมาชิกฯในพื้นที่ของตนเอง ตามที่ได้รับรู้มา เป็นเวลา 4 เดือน โดยเป็นการติดตามประเด็น และสรุปถอดบทเรียน ที่ได้จากการระดมความคิดเห็นของสมาชิกในการฝึกอบรมฯ 10 ประเด็น อันได้แก่ การทุจริตเกี่ยวกับป่าชุมชน การทุจริตเกี่ยวกับถนนสาธารณะ การทุจริตในการบริหารจัดการน้ำ การทุจริตในที่สาธารณะ การทุจริตในการบริหารงานบุคคลภาครัฐ การทุจริตในโรงเรียน การทุจริตเกี่ยวกับยาเสพติด การทุจริตในโครงการศึกษาดูงานภาครัฐ การทุจริตในการบริหารจัดการข้าว และการจัดซื้อจัดจ้างนวัตกรรมเสาไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์

ทั้งนี้ภายหลังจากมีการถอดบทเรียนแล้ว จะได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ ในการดำเนินการในปีต่อไป ให้มีผลต่อการเฝ้าระวังสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดิน ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้บังเกิดผลในการปรับปรุงประเด็นในการติดตาม ให้เป็นผลดีต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาและภัยจากการทุจริตเพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤติชอบอย่างกว้างขวาง

<https://siamrath.co.th/n/631717>

ทหารพราน 35 ร่วมกับหน่วยงานป่าไม้ตรวจ ยึดพื้นที่แผ้วถางป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ระมาด

แชร์ กด โทลด์

๒5 มิถุนายน 2568 17:10 น. สยามรัฐออนไลน์ ข่าวทั่วไป



ผู้สื่อข่าวรายงาน ว่า หน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพรานที่ 35 โดยกองร้อยทหารพรานที่ 3508 ร่วมกับ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตาก (ทสจ.ตาก) หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ ตก.2 (เขเนจื้อ) หน่วยป้องกันและพัฒนาป่าไม้แม่ระมาด ชุดปฏิบัติการพิเศษป่าไม้ตาก 2 และผู้นำชุมชนบ้านห้วยปลากรอง ร่วมทำการตรวจยึดพื้นที่ ที่ถูกบุกรุกแผ้วถางป่าใหม่ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่ระมาด อ.แม่ระมาด จ.ตากซึ่งกระทำผิดตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ จำนวน 2 แปลง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 19 ไร่ 3 งาน 54 ตารางวา

ซึ่งอยู่ระหว่างการประเมินมูลค่าความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายร่วมทำบันทึกการตรวจยึดไว้เป็นหลักฐาน และจะดำเนินการติดตามขยายผลหาผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป



<https://siamrath.co.th/n/631668>

เห็ด(กอบ) ใป่า กับหมอกควันการเมืองเชิงโครงสร้าง และทางออก จากเวที ชม.

🕒 25/06/2025 📍 กองบรรณาธิการ GREENNEWS 📁 UPDATE

“ถึงเวลาต้องหยุด วากรรมเผาป่ากับการหาเห็ด-ของป่า” นักวิชาการชม. เผยในงาน “ไฟ เห็ด และการมีส่วนร่วมจัดการไฟของชุมชน”

พร้อมนำเสนองานวิจัย “เห็ดป่า ณ ชายขอบแห่งเมือง : การพิพพันของวัฒนธรรมการเก็บหาของป่า กับการเมืองหมอกควันในยุคแห่งทุนนิยมสมัยใหม่” ระบุ การเก็บเห็ด-หาของป่าสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้คนในพื้นที่ “ถือเป็นหลักประกันที่ภาคเกษตรกรรมของไทยไม่เคยให้ได้”

ด้าน “ความเชื่อมโยงเห็ดกอบในป่าเต็งรังกับการเผาป่า” ระบุ สิ่งสำคัญต้องแยกให้ชัดระหว่าง “การจัดการไฟในป่า” กับ “การเผาป่า” ไม่ให้ชาวบ้านต้องตกเป็นจำเลย เผาป่าเพราะต้องการหาของป่า และถึงเวลาต้องยอมรับ “ไฟในระบบนิเวศป่าเต็งรังจำเป็นสิ่งจำเป็น” เหตุ “หากไม่เผาสภาพป่าจะเปลี่ยน-ระบบนิเวศสูญหาย”

ย้ำ “สิ่งที่ต้องทำไม่ใช่การห้ามเผาเด็ดขาด แต่คือการศึกษาเรื่องการจัดการไฟในป่าเต็งรังและควบคุมอย่างไรไม่ให้สร้างปัญหาฝุ่นควัน”

นราวิษฐ์ เชาวนดี รายงาน



เวทีเสนางานวิจัย เติบโตไฟ

วันนี้ (25 มิ.ย. 2568) สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มุลินีพัฒนาเครือข่ายสุขภาพ และภาคีเครือข่าย ร่วมกันจัดงาน “ไฟ เติบโต และการมีส่วนร่วมจัดการไฟของชุมชน” เพื่อนำเสนองานวิจัยและการทำงานจากนักวิชาการและภาคประชาสังคม แลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางในการแก้ปัญหาฝุ่นควันเชียงใหม่ รวมถึงรับฟังประสบการณ์กับชุมชนที่จัดการไฟป่าฝุ่นควันแบบมีส่วนร่วม ที่ โรงแรมฮอติเต็ลการ์เดนส์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ช่วงต้นของงานได้มีการรายงานผลการดำเนินงานการจัดการไฟป่าแบบมีส่วนร่วมใน 20 ชุมชน 5 ตำบล 5 อำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเน้นแนวทางเรื่องการจัดการไฟและให้แต่ละพื้นที่จัดการตัวเองในรูปแบบการจัดการไฟป่าแบบมีส่วนร่วม ไม่ใช่การจัดการแบบไม่ให้มีไฟในป่าตามคำสั่งจากส่วนกลาง แต่เป็นการปล่อยให้แต่ละชุมชนกำหนดว่าจะมีการใช้ไฟในพื้นที่อย่างไร

ตามมาด้วยการรายงานข้อท้าทายการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการไฟป่าฝุ่นควันโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้ร่วมเสวนา ได้แก่ ปิยพงษ์ ประพันธ์วัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ ชัชวาลย์ ทองดีเลิศ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเดโช ไชยทัพ สมาคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

และช่วงท้ายเป็นการรายงานข้อค้นพบสำคัญของงานวิจัย “เห็ดป่า ณ ชายขอบแห่งเมือง : การพัวพันของวัฒนธรรม การเก็บหาของป่า กับการเมืองหมอกควันในยุคแห่งทุนนิยมสมัยใหม่” โดย ศ.ดร.ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ตนเป็นชนชั้นกลางในเมืองอาจจะเคยทำงานกับชาวบ้านที่อยู่กับป่ามาบ้าง แต่ไม่รู้จักเห็ดถอบเป็นการส่วนตัว ส่วนเรื่องที่ทำไม่สนใจทำเรื่องนี้ ก็เหมือนชนชั้นกลางในเมืองทั่วไป ที่หาร้อนเืองกับปัญหาฝุ่นควัน แต่ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น และมีการพูดกันว่าฝุ่นมาเพราะการเก็บหาของป่า โดยเฉพาะเห็ดถอบ

อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญสำหรับเรื่องนี้ต้องแยกออกก่อนระหว่างการใช้ไฟในป่ากับการเผาป่า ที่มักถูกปนกัน และทำให้ชาวบ้านตกเป็นจำเลย ซึ่งสิ่งที่หายไประหว่างเห็ดถอบกับฝุ่นควัน คือเสียงของชาวบ้านในพื้นที่

งานวิจัยชิ้นนี้ต้องการศึกษาเพื่อตอบคำถามสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการหาเห็ด ของป่า เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหรือปัญหาไฟป่าอย่างไร อดีตของชนชั้นกลางส่วนหนึ่งที่มีความอ่อนแอต่อการเก็บเห็ด ของป่าของชาวบ้าน ที่ต่อต้านการเผาป่าแต่พอถึงหน้าเห็ดก็กลับมาเป็นผู้บริโภคหลัก และมาตรการของรัฐในการควบคุมไฟป่าส่งผลกับการจัดการทรัพยากรในชุมชนอย่างไร” ศ.ดร.ปิ่นแก้ว กล่าว

4 ข้อค้นพบ

“งานวิจัยมีข้อค้นพบสำคัญคือ

1. วัฒนธรรมการหาเห็ด หาของป่า เปลี่ยนจากการหาเพื่อยังชีพสู่กระบวนการผลิตสินค้าเชิงพาณิชย์ เกิดจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง 2 ปัจจัย คือ ความล้มเหลวของภาคการเกษตรที่ไม่สามารถเป็นหลักประกันให้ชุมชนได้ และการคมนาคมที่เชื่อมป่ากับเมือง ทำให้เกิดการเติบโตของเมืองท่องเที่ยว ที่ทำให้เห็ดถอบเป็นเห็ดประจำภูมิภาค เดินทางจากป่าสู่โต๊ะอาหารอย่างรวดเร็ว

2. การเปลี่ยนแปลงของเห็ดถอบจากทรัพยากรธรรมชาติไปสู่สินค้าเชิงสินค้าเชิงพาณิชย์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากทั้งภายในและภายนอกระบบทุนนิยม โดยเห็ดถอบมีข้อจำกัดในการเพาะปลูก ไม่สามารถผลิตนอกระบบป่าได้ ทำให้เห็ดถอบยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของตลาดท้องถิ่นและผู้เก็บหา แต่ขณะเดียวกันก็มีความต้องการจากตลาดภายนอกมาก แต่กลุ่มทุนภายนอกไม่สามารถเข้าไปแทรกแซงการควบคุมสินค้าเห็ดและของป่าในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งสำคัญตรงที่ทำให้ชุมชนหรือคนเก็บเห็ดยังมีอำนาจในการควบคุมทรัพยากรตัวนี้อยู่

ซึ่งการเก็บหาของป่า การเก็บเห็ดเป็นสิ่งที่การสะสมทุนที่สำคัญมากของชุมชนที่อยู่ในเขตป่า ทำให้ทุนนิยมในระบบเกษตรกรรมยังคงอยู่รอดได้ พูดได้ว่าเห็ดพฤษภาคมการเกษตรไม่ให้ล้มละลายซึ่ง คนในเมืองและรัฐไม่เคยพูดถึง

3. การใช้ไฟกับการเผาป่า งานวิจัยเสนอว่าเราต้องแยก 2 สิ่งนี้ออกจากกัน การที่ 2 เรื่องนี้มักจะถูกเหมารวมว่าเป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้ชาวบ้านถูกมองว่าทำลายป่าเพื่อหาของป่า

การเผากับการใช้ไฟมีความต่างกัน การใช้ไฟมีเป้าประสงค์เพื่อลดเชื้อเพลิงในพื้นที่ป่าเต็งรังและมีระบบในการควบคุมไฟไม่ให้ลุกลามนอกพื้นที่ แต่การเผาป่าคือการตั้งใจก่อให้เกิดไฟป่าที่ปราศจากการควบคุมมีวัตถุประสงค์เพื่อกลั่นแกล้ง หรือมีที่มาจากความขัดแย้งหลายอย่าง

นอกจากนี้สิ่งที่มักไม่พูดถึงกันคือผู้ที่ใช้ไฟในการจัดการป่าเต็งรัง ไม่ได้มีแต่ชาวบ้านเท่านั้น เพราะเจ้าหน้าที่ป่าไม้เองก็นิยมชิงเผาป่าไปก่อน ซึ่งผู้ใช้ไฟรายใหญ่ในเชียงใหม่คือหน่วยงานป่าไม้ ไม่ใช่ชาวบ้าน

4. มาตรการการแก้ปัญหาไฟป่า มีถูกพูดถึงมานาน แต่ยังวนเวียนอยู่ แก่ไม่ได้สักที ซึ่ง ปัญหาใหญ่คือไม่มีหน่วยงานที่เชี่ยวชาญที่มุ่งแก้ปัญหาด้วยความรู้แบบครบวงจรและต่อเนื่อง” นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดเผยในเวที

ความสัมพันธ์ระหว่างเห็ด ของป่า กับเศรษฐกิจ

“เห็ดถอบเป็นเห็ดป่าที่มีความน่าสนใจมาก ในแง่ที่ไม่สามารถเพาะปลูกได้ และพบได้กับป่าเต็งรัง ซึ่งการที่ผลิตซ้ำไม่ได้ทำให้เห็ดชนิดนี้จำเป็นต้องอยู่กับป่า ทำให้ป่าเต็งรังยังคงอยู่คู่กับผู้คนได้ ทำให้เกิดความพึ่งพาระหว่างกันระหว่างคนและเห็ด

ในอดีตมีการเก็บเห็ดเพื่อยังชีพมาอย่างยาวนาน ขณะที่ปัจจุบัน ชุมชนหลายแห่งพึ่งพิงการเกษตรน้อยลงเรื่อย ๆ เพราะรายได้ที่ไม่คุ้มกับการลงทุน ประกอบกับปัญหาการรุกที่ดินของราชการและกลุ่มทุน ทำให้ต้องไปเน้นการทำปศุสัตว์หรือการเก็บของป่า

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ป่ากว่า 9 ล้านไร่ หรือมากกว่าร้อยละ 69 ของพื้นที่ทั้งหมด มีชุมชนที่อาศัยในเขตป่ากว่า 2,800 ชุมชน ซึ่งเชียงใหม่ยังมีพื้นที่ป่าเต็งรังมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ด้วย กว่า 1.4 ล้านไร่ โดยยอมก๊อมีป่าเต็งรังจากที่สุดทำให้อมก๊อเป็นศูนย์กลางของเห็ดถอบ

นอกจากนี้เศรษฐกิจจากป่าชุมชน มีส่วนสำคัญในภาคเศรษฐกิจในพื้นที่ดังกล่าวตลอดทั้งปี ไม่ใช่แค่ช่วงเห็ดถอบ ดังนั้นภาคเศรษฐกิจจากป่าชุมชน ควรจะมีการศึกษาและปรับมุมมองใหม่ เพื่อที่จะได้เข้าใจวิถีชุมชนมากขึ้น

ในงานวิจัยยังพบว่าการเข้าป่าเพื่อหาเห็ดยังถือเป็นอิสรภาพในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน เป็นวิถีชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกดัดบังคับ นอกจากการกีดกันของระบบทุนนิยมภายนอก นอกจากเงื่อนไขที่ชาวบ้านไม่มีอำนาจในการต่อรองไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ ตลาด หรือระเบียบทางสังคม

สิ่งที่ทำให้ยังเกิดสิ่งนี้ขึ้นได้เกิดจากปัจจัยอย่างน้อย 2 ประการ คือ เห็ดและป่ายังคงเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนร่วม ยังไม่ทำให้เป็นของเอกชน ไม่ให้คนนอกเข้าไปหารายได้ และตลาดค้าเห็ดถอบยังไม่เป็นตลาดที่ถูกผูกขาดโดยพ่อค้าคนกลาง การกำหนดราคายังคงอยู่ในอำนาจของเครือข่ายในระดับท้องถิ่น

ปัจจัยทั้ง 2 ทำให้การดำรงชีพด้วยการหาเห็ดป่าเป็นวิถีชีวิตที่ให้อิสรภาพต่อผู้คนที่อยู่ชายขอบป่า และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับคนเหล่านี้ได้ ซึ่งเป็นหลักประกันที่ภาคเกษตรกรรมของไทยไม่เคยให้ได้

ทั้งนี้ก่อนปี 2559 เห็ดถอบมีราคาขายลิตรละราว 10 – 15 บาท ยังไม่ได้เป็นของมีค่า แต่ช่วงหลังปี 2559 – 2560 มีการเปลี่ยนแปลงเยอะมาก เห็ดถอบกลายเป็นสินค้าที่เกิดการกระจายอย่างกว้างขวางจากความสะดวกสบายของระบบโทรคมนาคมและการขนส่ง รวมถึงการเติบโตของร้านอาหารและการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ปัจจุบันราคาเห็ดถอบพุ่งขึ้นเป็น ลิตรละ 450 บาท ที่น่าสนใจคือ เห็ดถอบคุณภาพดีจะขายอยู่ในตลาดท้องถิ่น ขณะที่คุณภาพกลาง ๆ จะส่งขายร้านอาหารในเมือง ขณะที่เห็ดถอบคุณภาพต่ำจะถูกส่งไปยังโรงงานเพื่อส่งออก

ตอนนี้ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ชัดเจนว่ารายได้ต่อครัวเรือนที่เกี่ยวข้องกับการหาเห็ด หาของป่าตกประมาณเดือนละเท่าไร แต่คาดว่าในช่วง 3 อาทิตย์ที่เห็ดถอบออก ต่ำสุดน่าจะประมาณ 1 หมื่น สูงสุดก็อาจจะ 4 หมื่น อันนี้คือผู้เก็บเห็ด ส่วนแม่ค้าคนกลางแล้วแต่ขนาด คนที่สัมภาษณ์บอกว่าปี 2567 สามารถสร้างรายได้สูงถึง 1 ล้านบาท ซึ่งการเก็บเห็ด หาของป่า ก็เป็นการกระจายรายได้ไปสู่คนในชุมชน” ศ.ดร.ปิ่นแก้ว กล่าว



ต้องยอมรับได้แล้วว่า ป่าเต็งรังต้องคู่กับไฟ

“สุดท้ายนี้จะพูดถึงวาทกรรมใหญ่ คือเรื่อง เห็ดกับไฟ เห็ดกับฝุ่นควัน ที่ถูกทำให้เชื่อมโยงกัน ซึ่งการเก็บหาของป่าเป็น จำเลยของการโยงกับปัญหาไฟป่ามาเป็นเวลานาน ก่อนที่เห็ดถอบจะมีราคาสูงด้วยซ้ำไป

สิ่งที่น่าสังเกตก็คือว่า มันโยงมาอัตโนมัติอย่างไม่ต้องตั้งคำถาม เราจะเห็นทุกปีว่าเผาป่าหาเห็ด โดยไม่จำเป็นต้องมีข้อ พิสูจน์ใด ๆ ว่าไฟเกิดจากการหาเห็ดจริง ๆ หรือไม่ ถึงขั้นที่ว่าอดีตนายกกฯ ก็เคยถึงขั้นจะเปลี่ยนชื่อเห็ดถอบเป็นเห็ด PM2.5 เป็นการปกป้องเรียบบร้อยว่าการหาเห็ดเป็นที่มาของปัญหา

จากการศึกษา หาข้อมูลจากนักวิทยาศาสตร์จำนวนมาก สิ่งที่พบคือ นักป่าไม้แทบจะ 100% ไม่มีใครมีปัญหากับการชิง เเผา ซึ่งการใช้ไฟโดยนักวิทยาศาสตร์ก็พิสูจน์ชัดเจนว่าป่าบางชนิดต้องไหม้ไฟ โดยเฉพาะป่าเต็งรัง ไม่ไหม้ไม่ได้ เพราะหากไม่ มีไฟป่าเต็งรังจะเปลี่ยนเป็นป่าชนิดอื่น เท่ากับเป็นการสูญเสียความหลากหลายของระบบนิเวศป่า โดยมีการอ้าง งานวิจัยที่ทดลองไม่เผาป่าเต็งรังเป็นเวลา 20 ปี ก็พบว่าป่าเต็งรังที่ถูกควบคุมไฟจะค่อย ๆ ตาย และเปลี่ยนสภาพเป็น ป่าผสมผลัดใบ

นอกจากนี้ป่าเต็งรังที่ไม่ได้จัดการด้วยไฟสภาพดินจะเปลี่ยนไป ขึ้น เกิดเชื้อโรคเชื้อรา ทำให้ต้นเต็งต้นรังทนไม่ได้ยืนต้น ตาย อีกทั้งป่าเต็งรังจะมีไม้ที่มีคุณสมบัติต่างจากป่าอื่น ๆ คือ ราก และเปลือกจะทนไฟ ต่อให้เกิดไฟไหม้ก็จะไม่กระทบ

ป่าเต็งรังยังเป็นป่าที่ชาวบ้านพึ่งพิงมากที่สุด การจุดไฟในป่าเต็งรังเป็นเรื่องปกติเพราะไฟเกิดทุกปี ไม่ได้ไหม้ทั้งผืน แต่ เป็นหย่อม ๆ เหมือนขนมครก หากชิงเผาทุกปีก็จะทำให้ไฟไหม้ไม่มาก ถ้าไม่ปล่อยให้ป่าเต็งรังถูกจัดการด้วยไฟในที่สุด ก็จะไม่มีการชิงเผารื้ออีกต่อไป คำถามคือไทยไม่มีป่าเต็งรังดีหรือไม่ดี มันสร้างปัญหาในระบบนิเวศหรือไม่” ศ.ดร.ปิ่นแก้ว กล่าว



สิ่งสำคัญคือใช้ไฟอย่างไรให้ควบคุมได้-ไม่สร้างปัญหาฝุ่นควัน

“เรื่องไฟกับป่ามันควรจะจบได้แล้ว เพราะทางวนศาสตร์ก็มีการใช้ไฟในการจัดการป่าเพื่อรักษาความหลากหลายทาง ชีวภาพมาเป็นเวลานาน ไม่ใช่แค่ไทยแต่ที่อื่นก็ทำกัน ปัญหาใหญ่คือจะจัดการอย่างไรให้ไฟอยู่ในระบบการควบคุม และโดยเฉพาะในภาคเหนือที่มีภูมิประเทศแบบแอ่งกะทะ จะทำอย่างไรให้การจัดการไฟไม่สร้างปัญหาฝุ่นควัน ซึ่ง เรื่องนี้ก็ต้องมาพูดกัน แต่โดยหลักการแล้วการไม่เอาไฟในป่าเต็งรังควรจบได้แล้ว ภาคประชาสังคม หน่วยงานรัฐ และสื่อมวลชนควรหยุดการผลิตซ้ำวาทกรรมการห้ามเผาป่าโดยเบ็ดเสร็จเสียที

อย่างไรก็ตามการชิงเผาจำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลหลายด้าน รวมถึงของกรมอุตุนิยมวิทยาด้วยเพื่อดูทิศทางความเร็วลม ดัชนีการระบายอากาศเป็นตัวชี้วัดสำคัญ ว่าจะชิงเผาได้เมื่อไหร่ นานเท่าไร จนปัจจุบันเรากียังไม่มี ที่ผ่านมามีแค่อนุมัติให้เผา แต่ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่าเผาเท่าไรถึงอยู่ในระดับที่ฝุ่นไม่เป็นปัญหา และตอบโจทย์ชาวบ้าน อันนี้จำเป็นต้องอาศัยความรู้หลายชุดร่วมกัน

สุดท้ายคือการใช้ไฟกับเห็ดถอบเกี่ยวข้องกันอย่างไร อันนี้เป็นช่องว่างที่ยังเหลืออยู่และต้องมีการศึกษา ทั้งนี้มีเห็ดบางชนิดที่ต้องขึ้นในที่เผาไหม้เท่านั้น แต่จากที่ไปค้นมาเห็ดถอบไม่จัดเป็นกรณีนี้ แต่ชาวบ้านก็มักบอกว่าถ้าไม่เผาเห็ดไม่ขึ้นหรือขึ้นไม่มาก จากการค้นงานวิจัยเห็นว่าการศึกษารื่องนี้ 2 ชิ้น ซึ่งเห็นตรงกันว่าไฟไม่ใช่ปัจจัยในการทำเห็ดขึ้น ภูมิอากาศมีความสำคัญมากกว่า อย่างไรก็ตามการใช้ไฟในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยการเจริญเติบโตของเห็ดถอบ

ตราบใดที่ไม่สามารถเพาะปลูกเห็ดถอบนอกพื้นที่ป่าเต็งรัง และเห็ดถอบยังคงต้องขึ้นในป่าเต็งรังที่ต้องใช้ไฟ โจทย์ใหญ่ที่ต้องทำให้ชัดคือ จะทำอย่างไรถึงจะหาคำตอบในเชิงวิชาการมาได้ชัดว่า จะใช้ไฟอย่างไร ความถี่เท่าไร ซึ่งปัจจุบันก็ยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจนในการตอบคำถามนี้” นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าว

<https://greennews.agency/?p=41379>

ตรวจยึดไม้ลักลอบตัด เตรียมส่งนายทุน เขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่สุรินทร์

26 Jun 68



สจป.1 แม่ฮ่องสอน ตรวจยึดไม้ประดู่แปรรูปต่อเนื่อง ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่สุรินทร์ ตัดตอนส่งต่อนายทุน วันที่ 25 มิถุนายน 2568 สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน โดย นายเกษม คำมา ผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน นายสมจินต์ เนตรประดิษฐ์ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่า และควบคุมไฟป่า ได้มีการกำชับเน้นย้ำให้มีการเข้มงวดเกี่ยวกับมาตรการการป้องกันและลักลอบตัดไม้ต่อเนื่อง เป็นต้นมา ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถจับกุมตรวจยึดไม้ที่กลุ่มมอดไม้ลักลอบตัดเตรียมส่งนายทุนได้เป็นจำนวนหลาย คดี

ล่าสุด เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2568 ที่ผ่านมา คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ป่าไม้ประจำหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ มส.3 (ขุนยวม), เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและพัฒนาป่าไม้ขุนยวม,เจ้าหน้าที่ทหารพราน ร้อยที่ 3603, เจ้าหน้าที่กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน และเจ้าหน้าที่กองร้อย อส. อำเภอกันยวม ได้ร่วมกันออกตรวจปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ในท้องที่ตำบลขุนยวม อำเภอกันยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน เจ้าหน้าที่ฯ ชุดดังกล่าวได้ทำการตรวจยึดไม้ประดู่แปรรูป จำนวน 12 แผ่น ปริมาตร 0.940 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นค่าภาคหลวง 75,20.- บาท ค่าเสียหายที่รัฐพึงได้รับเป็นเงิน 65,800.- บาท บริเวณป่าห้วยหยวก หมู่ที่ 4 บ้านแม่สะเป่ใต้ ตำบลขุนยวม อำเภอกันยวม จังหวัด

แม่ฮ่องสอน ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่สุรินทร์ไม้ประดู่แปรรูปของกลางทั้งหมดเก็บรักษาไว้ที่ หน่วยฯ
มส.3 (ขุนยวม)





<https://www.chiangmainews.co.th/social/3693773/>